

[Socialministeren.]

der. Den nødvendige forhøjelse af medlemsbidraget kan derfor i de enkelte tilfælde blive ret betydelig, og i en række tilfælde har sygekassedirektoratet måttet pålægge sygekasserne at forhøje kontingentet for at opfylde kassens reservefondsforpligtelser efter sygeforsikringsloven.

Edele Kruchow: Jeg vil gerne takke socialministeren for det udførlige svar. Jeg må derudfra konkludere, at den artikel, jeg har læst den 10. november i Roskilde Tidende, og hvor forretningsføreren i Høje-Tåstrup sygekasse fortæller om likviditetsvanskeligheder, der skulle skyldes det forhold, jeg har peget på, må være stærkt overdrevet. Ved at studere tallene — jeg skal ikke gå i enkligheder her — måtte man jo få det indtryk, at når vi nåede frem til 1973, ville der i kassen være et klækkeligt overskud, som man ikke havde haft nødvendig at oparbejde, hvis ikke de forhold havde gjort sig gældende, som man beskriver i denne artikel.

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg kan ikke være uenig med fru Edele Kruchow i, at der måske er fremkommet nogle forkerte oplysninger i den artikel. Jeg vil godt lige føje til, at når man taler om de overskud, der kommer til den 1. april 1973, er det jo sådan, at folketinget gennem vedtagelsen af den nye sygesikringslov har truffet beslutning om, at sygekassernes reserver skal anvendes til en helsefond, og at reserverne således ikke i tiden indtil sygekassernes bortfald kan forbruges for at undgå kontingentforhøjelser.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos ferskvandsfisk.

(Lovforslaget (nr. 25) findes i tillæg A. sp. 415, fremsættelsen i tidenden sp. 479).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Otto Mørch: Folketinget vedtog i foråret 1969 en lov om bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos ferskvandsfisk. Det var et nyt lovgivningsområde, nødvendiggjort af en stærkere veterinærkontrol ved udførsel af ørreder og ørredæg til en række lande, bl. a. USA, som vi i 1967 eksporterede for ca. 90 mill. kr. til. Netop af hensyn til vore eksportinteresser gennemførte tinget meget hurtigt lovforslaget, og der blev i loven fastsat en bestemmelse om revision i folketingsåret 1971-72.

Nu foreslår landbrugsministeren revisionen af loven udskudt i 5 år, og dette kan vi tiltræde, men vi finder dog, at en kort udvalgsbehandling er nødvendig, da det som nævnt var et helt nyt lovområde, vi kom ind på, og da forslaget blev gennemført meget hurtigt. Jeg tror, det kan være fornuftigt og formålstjenligt under udvalgsbehandlingen at få orientering om lovens hidtidige virkninger og om, i hvilket omfang kontrolforanstaltningerne, bl. a. udbygning af laboratorielokalerne i statens veterinære serumlaboratorium i Århus, er udført til dato. Også det af socialdemokraterne under udvalgsbehandlingen rejste forureningsproblem, der jo opstår ved rensning og drift af dambrug, bør vi se nærmere på i udvalget. I forureningsbekæmpelsen skal og kan dambrug ikke være hellige køer.

Vi ønsker også at få nærmere orientering om, i hvilket omfang det er lykkedes at inddrage fiskerikontrollens personel i løsningen af lovens kontrolopgaver. Vi er nemlig imod, at der i kontrolarbejdet bruges overkvalificeret personel, f. eks. dyrlæger, hvor kontrolopgaverne kunne klares ved hjælp af fiskeribetjente.

Med disse bemærkninger giver jeg tilslutning til lovforslaget, men ønsker gerne en kort udvalgsbehandling.

Henning Andersen: Det var et stort fremskridt, da loven om bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos ferskvandsfisk kom i

[Henning Andersen.]

juni 1969. Vi havde aldrig før haft lovgivning på dette område, men hændelser af forskellig art gjorde det nødvendigt med visse retningslinjer for bekæmpelse af disse sygdomme.

Det arbejde, der indtil nu er udført med bekæmpelse af sygdomme hos ferskvandsfisk, og de erfaringer, der er indhøstet i den forløbne tid, viser, at det ikke synes nødvendigt at ændre loven nu, hvorfor jeg på det konservarive folkepartis vegne skal anbefale, at revisionen udskydes i 5 år.

Arne Christiansen: Da mit partis ordfører ikke er til stede, skal jeg knytte et par enkelte bemærkninger til forslaget.

Da loven i sin tid blev vedtaget, blev perioden for revision begrænset til 2 år. Det anføres i bemærkningerne, at erfaringerne ikke giver grundlag for ændringer i øjeblikket, og det er også mit indtryk fra samtaler med dem, som berøres af denne lov. Man kan så rejse det spørgsmål, om det er rimeligt, at perioden forlænges til 5 år i en tid, hvor forskningen også på dette område går hurtigt, men under de foreliggende omstændigheder kan jeg på mit partis vegne anbefale, at forslaget vedtages.

Erik Hansen: Også mit parti er enig i, at revisionen af loven udmærket kan udskydes til 1976-77. De specielle eksportproblemer, der var baggrund for lovgivningen på daværende tidspunkt, er vel ikke overvundet; man har nok ikke helt fundet ind til problemets inderste kerne.

Under udvalgsbehandlingen og ved anden behandling her i tinget i 1969 blev der fra nogle af ordførerne rejst et par problemer. Bl. a. sagde mit partis ordfører, at det var rimeligt, at man forebyggede og greb ind over for et problem som dette.

Men det er nok et spørgsmål, om man ikke også på andre og videre områder kunne foretage et og andet. Her tænker jeg på, at den gældende vandløbslovgivning er centralt placeret, når det drejer sig om at holde de vandløb, som dambrugene er afhængige af, så sunde som overhovedet muligt. Vi ved jo alle, at det er forbudt at lede slam fra dambrugene ud i ålbene. Vi ved også, at det er forbudt at lade døde fisk smutte med ud. Der er så mange ting, der på andre om-

råder også er forbudt, og det er derfor, man har kontrollerende organer til at påse, at lovgivningen nu også bliver overholdt og bestemmelserne ført ud i praksis efter lovens formål.

Jeg tror, vi er mange, som har set åløb blive, om ikke blæksorte så i hvert fald noget formørket af slam; vi har set en og anden fisk, som ikke var død, i åløbet, og vi har set en ildelugtende gråhvid hinde ligge hen over åvandet, stammende fra en overfodring i dambrugene.

Derfor vil jeg gerne spørge fiskeriministeren, om han ikke kunne kontakte den højtærede landbrugsminister og dér få udvirket, at man på et og andet område sætter mere energisk ind på at få holdt øje med, at lovene, også vandløbsloven, virker, som man har tænkt sig det i sin tid. Jeg vil også spørge, om der ikke ligger et problem i, at man måske ikke i vidt nok omfang forebygger i de offentlige vandløb, hvis vand kommer til og fra dambrugene.

Vivike: Denne lov var og er en nødvendig lov. Men det, der er galt med den, er, hvis man kan udtrykke sig på den måde, at den administreres for langsomt. Man skal have en godkendelse af dambrugene, men man kan have et dambrug liggende med fisk uden sygdom, men uden godkendelse, fordi der ligger nogle dambrug længere oppe ad åløbet, som endnu ikke er godkendt. En manglende godkendelse handicapper dambrugeren på mange måder. Han kan ikke sælge sættefisk, han kan ikke eksportere levende fisk osv.

Jeg vil da nok tro, at en medvirkende årsag til, at det går så langsomt, er, at vi bruger det, en tidligere taler har kaldt overkvalificeret arbejdskraft. Det skulle ikke være nødvendigt at have en uddannelse som dyrlæge for at finde ud af, om en fisk er syg eller ej. Jeg vil tro, at vi på statens forsøgsbrug i Brøns i korte kursus kunne give folk en uddannelse, så de kunne klare en hel del af det her job. Det vil formentlig også blive billigere. Nu ved jeg ikke, om dyrlæger er lige så dyre i drift som tandlæger — det kan de vel ikke være — men det er jo en stor uddannelse, de har, og derfor må de være dyrere end en mand med en kortere uddannelse.

Det vil jeg gerne have at vi kigger lidt

[Viviko.]

på, og det er medvirkende til, at jeg er enig med hr. Otto Mørch i at bede om en kort udvalgsbehandling.

Formanden: Jeg giver fiskeriministerens ordet, for at han kan svare på landbrugsministerens vegne.

Fiskeriministeren (Chr. Thomsen): Da landbrugsministeren er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne takke for tilslutningen.

Hr. Otto Mørch ønskede visse oplysninger i et udvalg. Jeg tror, landbrugsministeriet og veterinærdirektoratet vil være i stand til at give de ønskede oplysninger, selv om visse af de problemer, der blev rejst i forbindelse med forurening af dambrugene, faktisk henhører under en anden lov.

Det samme svar må jeg give hr. Erik Hansen, der omtalte vandløbsloven. Må jeg om hele det problem sige, at da vi vedtog den nye vandløbslov, blev den omformet, netop for at man skulle kunne gribe mere energisk ind over for vandløbenes forurening.

Spørgsmålet om at benytte medarbejdere med en kortere uddannelse skal jeg lade gå videre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om fællesantenneanlæg m. v.

(Lovforslaget (nr. 30) findes i tillæg A. sp. 443, fremsættelsen i tidenden sp. 517).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Risgaard Knudsen: Den foreliggende sag skulle ikke kunne give anledning til mange bemærkninger.

Realiteten i lovforslaget er, at lovens revision udskydes til 1972-73. Såvel i ministerens skriftlige fremsættelse som i bemærkningerne til lovforslaget er der nærmere redegjort for den foreslåede ændring. Under hensyn til ministerens meget udførlige oplysninger skulle det heller ikke være nødvendigt med et udvalgsarbejde.

Stæhr Johansen: Helt så optimistisk som hr. Risgaard Knudsen tror jeg ikke jeg kan være med hensyn til dette lovforslag.

Vi må jo konstatere, at loven er en udbygning af det monopol, som jeg i hvert fald kan sige at hverken mit parti eller jeg er tilhængere af. Jeg er personlig imod alle former for monopol. Men jeg vil gerne understrege, at da dette lovforslag i sin tid blev vedtaget, var man enig om, at man befandt sig i en overgangsperiode, idet der sad en radiokommission, som var nedsat for at forberede arbejdet med en helt ny lovgivning inden for radiospredningens og fjernsynets område, og denne kommission ville man afvente betænkning fra, før man traf nogen endelig afgørelse i spørgsmålet.

Da den daværende kulturminister forespurgte radiokommissionen, var hele radiokommissionen enig om, at man måtte have en lov på området, og i udvalget var vi enige om at begrænse loven til to år, fordi man regnede med, at ministeren til den tid kunne fremsætte et lovforslag angående radiospredning. Det var jo det, der var formålet med kommissionen og lå bag de ønsker, der har været fremme her i tinget mange gange.

Radiokommissionen afsluttede sit arbejde, således at kommissionsbetænkningen var færdig i januar måned i år.

Så kunne man jo have forventet, at der fra kulturministerens side var kommet et forslag til en ny radiospredningslov, idet ikke alene de forhold, som vi arbejder under, og hvoraf en del nok kunne trænge til at ændres, men også hele den tekniske udvikling bevirker, at man må ønske en sådan ny lovgivning.

Den er ikke kommet. Vi har nu fået et forslag, og det kan godt se meget uskyldigt ud, at man blot skal forlænge denne lovgiv-